

ПОСЛЕДНИ НОВИНИ

РЕДАКЦИЯ И
АДМИНИСТРАЦИЯ
ул. „Мария Луиза“ 41.
ТЕЛЕФОНИ:
23-23 и 25-90.

Варна, 1 април 1940 г.
ГОДИНА ВТОРА
1
Брой 53
Броят единъ, левъ

Британци и Французи сж решили поотделно да атакуват Зигфрид Челъ казва, че съюзниците не могат да стоят повече пасивни срещу германската опасност

Генералъ Вейганъ пристигналъ въ Парижъ и получилъ инструкции отъ Даладие и Полъ Рейно

Парижъ 30. „Дойче
емайне цайтунгъ“
о разглежда въ една
тия въпроса за Гиб-
таръ, привежда една
тия на испанския ве-
икъ „Фе“, органъ на
англата, въ която се
ва:

„Ние не знаемъ кога
о каквъ начинъ, но
знаемъ сигурно, че
ой денъ знамето ни
се вѣе надъ Гибрал-
ската скала“.

Дойче алгемайне
тунгъ“ заключава
тията си въ смисълъ
нгло-испанскитъ от-
нения се намиратъ въ
на преоценка.

МЪНСКИ ФИНАНСИСТИ

Парижъ 31. Свои пристигналъ
уководителъ на
ислата Земледѣлска и ко-
ти за Бонна Г. Ал. Каста.
по съ него пристигналъ и
ическия съветникъ при сж-
банна Г. Аври Про. Гос-
ще останатъ въ България
ко два.

МЪННИА КУПУВА

оръжие отъ Англия.
укурещъ 31. Ромънския
ланникъ въ Лондонъ Ти-
наскоро ще подпише
оворъ въ Лондонъ
лия да продаде на Ро-
ния онова оръжие, кое-
бъ приготвено въ ан-
йскитъ пристанища за
пращане на Финландия
поради сключването на
ра, че е могло да бжде
пратено тамъ.

дежурни аптеки до
ая на тази седмичка:—
Тодоровъ; С. Менахемовъ;
Грозевъ.

ПЪРВОТО РЕШЕНИЕ НА НОВОТО ФРЕНСКО ПРАВИТЕЛСТВО ОТНОСНО ВОЙНАТА

Ню-Йоркъ 31. Асошиейтедпресъ съобщава отъ тази сутринъ: ме-
родавникъ парижки срѣди твърдятъ, че вчерашната срѣца на м-ра
на Народната отбрана съ шефосетъ на въздушнитъ и сухоземнитъ
френски сили, се о ч а к в а голѣма френска офанзива на западния
фронтъ. Узнана се, че за първи пътъ отъ започването на войната до
днесъ Даладие говори за атакуване на всички отбранителни позиции
по линията Зигфридъ. Агенцията се научава, че най-напредъ французитъ
ще нападнатъ по въздуха скривалищата за аероплани и летищата,
намиращи се по линията Зигфридъ. Сѣмта се че това активизиране на
военнитъ действия е първото решение на новия френски кабинетъ и
че английското правителство било уведомено за него презъ време на
омяденитъ посещения на Полъ Рейно въ Лондонъ.

КАКВО ВЪ СЪЩНОСТЪ ПРЕСЛЕДВА РУСИЯ ВЪ СЕГАШНАТА ЕВРОПЕЙСКА ВОЙНА

Парижъ 31. Речъта на Молотовъ предъ съветския парламентъ се ко-
ментира отъ френския печатъ неблагоприятно. Изтъква се главно, че Моло-
товъ се е стараелъ да докаже, че СССР поддържа неутрална политика спрямо
воюващите страни. Това негово тѣх дение се намира като неотговарящо на
истината, защото СССР още преди започването на войната съ своя пактъ отъ
23 августъ за ненападение, сключенъ съ Германия, унищожи Полша, а СССР
подъ разни предлози си присвои Бѣлорусия и полска Украйна. Освободена
отъ германската опасност, СССР си присвои и новъ отъ Балтийскитъ държави, а
следъ това пристъпи къмъ завоюването на Финландия. Тя сключи търговски
договоръ съ Германия, за да продължава съ най-необходимитъ материали
Германия и съ това войната се продължи. Тая политика на СССР доказва, че
тя не е неутрална дори къмъ съюзникитъ и прави всичко възможно Герма-
ния да спечели войната. Тѣй че влошаването на отношенията между съюзни-
цитъ и нея, не е поради претърсването и задържането на съветски параходи
нито претърсването на рускитъ търговски помещения въ Парижъ или влед-
ствие инцидента съ съветския посланикъ въ Парижъ. Причинитъ сж много
по съществени и се коренятъ въ намѣрението на СССР по единъ последова-
теленъ начинъ да използва сегашното положение на европейскитъ държави.

Н. В. ЦАРЬТЪ ДОВОДЕНЪ ОТЪ ДНЕСНОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Сношниятъ приемъ въ двореца. — Престолонаследникътъ отговаря на поздра-
витъ на народнитъ представители съ „ура“ — Въ време е на като днешнитъ
единството въ Камарата е твърде ценно и необходимо
Разговорътъ, който д-ръ Любенъ Дюкмеджиевъ е водилъ съ Негово Величество

София 31. Негово Величест-
во Царя въ сношния приемъ
въ Двореца е разговарялъ съ
група народни представители
въ която сж били бившитъ
м-ръ председатели проф. Цан-
ковъ и Н. Мушановъ, както и
бившитъ министри Тодоръ Ко-
жухаровъ и Славейко Васи-
левъ.

Въ разговоръ съ тази
група Негово Величест-
во е засѣгналъ преди

всичко въпроси отъ сто-
панската политика. Той
подчерталъ сжщо доб-
рото впечатление, което
му прави единство въ
днешното Народно съ-
брание, наблѣгайки, че
въ времена като днеш-
нитъ, това единство е
твърде ценно и необхо-
димо.

Следъ приема въ разговоръ
бившия м-ръ председателъ Н.
Мушановъ каза, че истинска
изненада за всички народни
представители е било появя-
ването на престолонаслед-
ника. Направило впечатление
голѣмото спокойствие съ кое-
то престолонаследника се по-
яви предъ народнитъ предст-
авители, както и неговата бо-
дростъ и жизненостъ. На ржко-
плесканията и „ура“ — то на
народнитъ представители, пре-
столонаследника сжщо отгово-
ри съ „ура“.

Царьтъ е разговарялъ и съ
група народни представители
въ която влизали д-ръ Л. Дюк-
меджиевъ, Иванъ Митевъ, Де-
ню Георгиевъ, Т. Поляковъ,
Деню Костовъ и др.

По този поводъ д-ръ Л. Дю-
кмеджиевъ каза:
— Бѣхома въ тази гру-
па около 12 души. Дени
Костовъ подчерта не-

обходимостта отъ тѣ-
сень контактъ между
управлението и народа.
Азъ изтъкнахъ предъ
Негово Величество, че
въ настоящия моментъ
се налага цѣлия народъ
да бжде единенъ и спо-
тень. Подчертахъ, че е
необходимо да се турн
едно було на забрава
въ рху ожесточенитъ
борби въ миналото.

Замѣстникътъ на Сурицъ

Анкара 31. Както съоб-
щаватъ турскитъ вест-
ници, съветскитъ пос-
ланикъ въ Анкара Те-
рентиевъ е билъ опре-
дѣленъ за посланикъ въ
Парижъ на мѣстото на
Сурицъ.

Две детски колички прода-
вамъ. Едната лондонъ,
другата — седяща. Справка:
ул. „Мария Луиза“ № 38—Авра-
мовъ.

Сензацията въ Парижъ

Ген. Вейганъ пристигналъ
въ френската столица и
водилъ разговори съ Полъ
Рейно и Даладие.

Парижъ 31. Голѣма
сензация предизвика
тукъ неочакваното
пристигане на главно-
командующия съюз-
ническитъ войски въ
Близкия изтокъ гене-
ралъ Вейганъ. При-
стѣтствието на ген.
Вейганъ въ столица-
та е било държано
въ тайна до тази ве-
черъ когато той оти-
де въ Ке д'Орсе ил-
дето бѣ приетъ на
продължителенъ док-
ладъ отъ м-ръ пред-
седателя Полъ Рейно.
Предъ това ген. Вей-
ганъ сжщо е ималъ
разговоръ съ м-ра на
Народната отбрана
Даладие.

Врагъ на Китай

е всѣки, който подкрепя ново-
то китайско правителство.
Америка не признава новото
японско правителство.

Москва, 31. На територията
на френската концесия въ
Шангхай сж арестувани много
китайци—младенци, които сж
разпространявали позиви сре-
щу новото китайско прави-
телство, назначено отъ япон-
цитъ. Въ позивитъ се казва,
че членоветъ на новото кита-
йско правителство сж марио-
нетки въ ржцетъ на Япония.

Граждани на Шангхай, на-
шиятъ пжтъ е: продължение
на борбата срещу японския
империализъмъ. Ние имаме са-
мо едно правителство—прави-
телството на Чангъ-Кай-Шекъ.
Всѣки който дава подкрепата
си на новото китайско прави-
телство назначено отъ Япон-
цитъ е врагъ на Китай.

Токио, 31. Въ връзка съ за-
емането на властта въ Нан-
кингъ отъ правителството на
Уангъ-Чингъ-Вей, тукъ се съ-
общава, че японското прави-
телство ще сътрудничи съ но-
вото китайско правителство,
Япония ще участва въ из-
граждането на новия редъ въ
Китай.

Вашингтонъ 31. Дър-
жавниятъ секретаръ
Хълъ заяви че прави-
телството на Съедине-
нитъ щати признава са-
мо едно китайско пра-
вителство, това на мар-
шалъ Чангъ-Кай-Шекъ.

Печатница Новини

СКРЪБНА ВЕСТЬ

Съкрушени отъ скръбъ съобщаваме на роднини, близ-
ки познати за скжпата загуба на незабравимия ни и милъ
другъ, татко, братъ, чичо и вуйчо

Димитъръ Василевъ Абаджиевъ

на 58 г. отъ гр. Варна, бившъ нарядчикъ гара Варна
ито на 31 мартъ 1940 г. въ 2 часа сутр. предаде Богу духъ.

Милий съпруге и татко,

Въ днитъ на пробуждането на хубавата пролѣтъ, кога-
всичко протѣгаше ржка къмъ живота, ти, толкова коп-
ещъ за свидния животъ, се отбѣди отъ него.

Почивай въ миръ, скжпий. Твоятъ примѣренъ животъ
твоята доброта ще оставятъ незаличимъ споменъ въ ду-
итъ ни, който до животъ ще ни спомня за тебъ.

Поклонъ предъ свѣтлата му память.

Гленнитъ му останки ще се вдигнатъ отъ дома му, ул.
ойнишка“ № 32, утре 1 април 10 часа преди обѣдъ, а
ѣлото му ще се извърши въ храма „Св. Николай“.

Опечалени: Съпруга Александра, дъ-
щеря Лили, сестра Ангелина, снаха Кръ-
стина, шурия Коста, племенници: Василь,
Михаилъ, Василь, Петъръ и роднини.

Г-ца Катя Григорова

Г-нъ Кирилъ Христовъ

сГОДЕНИ, ВАРНА 30. III. 1940.

ВАРНА
гр. Дойранъ, Македония

ВАРНА
с. Черилово

Разширението на войната в Близкия изток

„Опасна игра с огъня. Червената войска е достатъчно вразумителна“. Една статия на съветския „Правда“

Москва 31. Вестник „Правда“ обнародва в днешния си брой статия, озаглавена „Съветската външна политика“. В тая статия, между друго, се казва:

„Въ областта на външната политика съветското правителство осъществява задачите поставени от Сталин на 18 конгрес на комунистическата партия. А тия задачи сж:

1) **Политика на мир, и приятелство с всички страни,**

2) **Да се бди да не допуснем положението, да бъркаме въ жсара за чужди интереси.**

3) **Засилване на войската и на червения флот.**

4) **Международни връзки с трудящите се, заинтересувани от мира между народите.**

Политиката на мир

и връзки с всички страни даде положителни резултати. Приятелствата ни с Германия, както и договортъ за взаимност с балтийските страни сж резултат на тая политика.

По нататък въ статията се казва:

„Франция и Англия се опитаха да създават фронтъ на войната въ Скандинавския полуостров, неуспяха. Сега тъ се опитват да разширят войната въ Близкия изток. Това е опасна игра с огъня. Сила на червената войска е достатъчно вразумителна за ония, които искатъ преналягането на войната въ Близкия изток“.

Развитието на съветската индустрия и снабдяването ѝ с въглища

Москва 30. Зам. народният комисар за каменовжгелната индустрия въ Съветския съюз Карташев печата една статия въ „Индустрия“ относно взетитъ от подведомствената му служба мърки за засилване на мѣстното каменовжгелно производство, за да може то да догони общото развитие на съветската индустрия.

Въ статията се изтъква, че презъ течение на третия петгодишен планъ каменовжгелното производство въ московската област щѣло да бѣде увеличено 3—7 пѣти. Каменовжгелнитъ мини въ тази област щѣли да станатъ „една мощна база за горивни материали на централнитъ области на Съветския съюз“.

Дѣлътъ на московскитъ мини въ общото производство щѣл да бѣде увеличенъ на 15 на сто, тъй че къмъ 1942 год. отъ тия мини щѣли да се добиватъ дневно 100,000 тона въглища. Презъ 1939 г. въ московската областъ започналъ строежа на 24 нови мини. Въ сѣщото време били пуснати въ движение 6 голѣми механизирани мини. Презъ първитъ месеци на настоящата година била започната работата въ други 3 мини, а до края на годината щѣло да се подеме производството и въ други 39 мини. Въ Уралъ каменовжгелното производство презъ време на третата петлѣтка щѣло да бѣде увеличено 31 пѣти. Въ тази областъ

щѣли да бѣдатъ експлоатирани 144 нови мини, сѣ единъ общъ капацитетъ отъ 28 мил. тона годишно.

Голѣми въглищни находки сж открити и въ сѣдно-азиатскитъ руски области, дето понастоящемъ се добиватъ дневно по нѣколко хиляди тона въглища. И производственитъ капацитетъ на далекоизточнитъ области показва едно значително увеличение. Само презъ настоящата година тамъ ще започне работа въ 14 нови мини, а е започнатъ строежа на 7 други мини. Въ близкитъ дни ще бѣде подета работата въ новата мина при Лараганда. Общо въ цѣлата страна презъ 1939 год. е започнала експлоатацията въ 84 нови мини. Предстои изпълняването на останалата частъ отъ общия планъ за засилването на каменовжгелното производство въ Съветска Русия.

Италия засилва народната си отбрана. Новъ кредитъ за войската

Римъ 31. Финансовата комисиия на сената одобри единъ законопроектъ, сѣ който се поставя въ разпореджане на министерството на войната една сума отъ осемъ милиарда лирети — за засилване на народната одбрана.

СЕДНОДНЕВКА

1 априль

Бѣше време, когато първи априль се празнуваше като денъ на лѣжата. Тогава вестницитъ посвѣщаваха по цѣли страни на лѣжата. Читателската публика четѣше най-невѣроятни съобщения и ги приемаше за чиста истина и едѣва на другия денъ узнаваше, че се е касало за вестникарски шеги, писани по случай интернационалния денъ на лѣжата.

Но днес никой вест. не смѣта върѣвамъ, да поднася първоаприлски лѣжки на своитъ читатели, тъй като всѣки денъ той, поради недостатъчната обективност на телеграфнитъ агенции, е заставянъ да поднася по нѣколко лѣжки, които не си прави трудъ даже и да опровергава на другия денъ.

Тѣй се промъкна и озакони лѣжата въ нашия информационенъ печатъ. Но защо пъкъ да не се възползува тѣ отъ търлимостта на хората? Ами че само въ информационния печатъ ли е така? Не е ли озаконена лѣжата въ смисълъ на търпѣна, като нѣщо редно, обикновено, въ политиката, въ дипломатията, въ обществената и семейния животъ?

Предполагамъ, че много благодарни граждани ще се намусятъ, като четатъ тия редове... Не се мусете, приятели, не се мусете, вие много добре знаете, че безъ спойката на лѣжата свѣтътъ не би могълъ да се крепи. Той би пропадналъ. Не искамъ да се конкретизирамъ, за да ме разберете какво точно искамъ да кажа. Вие и така ме разбирате.

Лѣжата е смазката въ машината на живота. Безъ смазка, механизмътъ на живота би скрибуцалъ, трудно би се задвижвалъ. Я си представете, че лѣжата е демаскирана въ всички области на човѣшкия животъ. О, каква грозна картина би се получила, колко много фалшъ би се нагромадилъ, колко хуманитарни почини и идеи биха останали безъ съдържание, колко спойки биха се разбили на парчета!

Струва ми се, че нѣма човѣкъ който да не е прибѣгвалъ до сѣдствата на лѣжата. Даже и вие, благодарни приятели, които се мусите, сте послѣгвали, да послѣгвали (не казвамъ лѣгали!) поне единъ пѣтъ въ живота си. Тѣй, сѣ лѣжата, по е лесно, по-бързо се печелатъ успѣхи въ живота, по е друго, джанъмъ!

Често пѣти лѣжата се разхожда сѣ спрѣжана походка, добре приладена и излъскана, въ мѣста кждето се прави голѣма политика, кждето се говори за справедливъ миръ, разбирателство и братство и все за хубави нѣща отъ тоя родъ.

Да не говоримъ за лѣжата въ семейството — това е банална тема — за лѣжата въ любовта и за стотитѣ разновидности лѣжки. Тя е навсѣкжде. Тя е станала нѣщо като втора наша сѣщностъ. Ежедневно тя се разписва въ блѣта книга на живота, навсѣкжде се мѣрка не нейния разнообразиѣ образъ. Защо тогава да празнуваме първи априль като празникъ на лѣжата имали смисълъ. Кой би повѣрвалъ, че само на първи априль сѣлже?

ТОНЮ БЕРБАТА

Четете Последни новини

Голѣмо работнческо събрание въ Варна

Думата на Варненското работничество. Работниците искатъ да работятъ. Столичнитъ журналисти жду работницитъ. Справедливитъ искания на Варна трѣбва да бѣдатъ удовлетворени.

Снощи въ 7 часа Варненскиятъ работнически синдикатъ свѣка голѣмо събрание въ салона на Македонския домъ.

Присѣтствуваха представители на всички работнически браншове, а така сѣщо и представителитъ на Варненскиятъ занаятчий и търговци.

Салонътъ бѣ изпълненъ отъ работници и работнички, дошли да изкажатъ болкитъ си и да апелиратъ за бърза помощъ: изразена въ създаване на работа.

Една вълна отъ радостъ бѣ заляла всички присѣтствующи че между тѣхъ се намиратъ и представителитъ на столичния печатъ, дошли въ Варна, да анкетиратъ на самото мѣсто истинското положение въ което понастоящемъ се намиратъ варненскитъ работници, занаятчий и търговци.

Събранието се откри отъ председателя на работническиятъ синдикатъ г. Динчевъ. Той описа голѣмата трагедия на безработнитъ и благодари на столичнитъ журналисти, че сж взели присърдце онова, което днесъ вълнува всички варненци — намиране изходъ отъ бедственото положение на страдащата морска царига.

Сладъ това г. Динчевъ даде последователно думата на представителитъ на всички работнически браншове да кажатъ, онова което ги тревожи и вълнува. да си кажатъ болката.

Взеха думата и се изказа почти всички представителитъ на голѣми работнически браншове. Тѣ описаха тежкото положение на своя браншъ, като подчертаха, че безработицата не може да се рѣкува сѣ палиативи: изразежи въ помощи и красиви и успѣхоителни приказки, а трѣбва бързи и решителни мѣрки, които да сѣживятъ нашия стопански животъ, да го раздвижатъ и да създадатъ работа на безработнитъ.

Защото безработицата не се лѣкува сѣ временни помощи и безработния не ще милостиня, а иска работа, иска сѣ достойнство да печели своя хлѣбъ, а не да се влачи по цѣли дни като просякъ и да чака да му дадатъ кѣшъ залъкъ.

Българскиятъ работникъ е сѣщо така д бъръ българинъ той е синъ, войникъ на тази страна и не бива да бѣде оставенъ да мизерства, да мизерства той, да мизерства и се-

мейството му и да губи въ въ доброто, да губи въ живота...

Почти всички отъ говорещитъ работници настояваха за бърза помощъ. Тѣ описаха жката на своитъ гладни деца, които се израждатъ въ люлката на мизерията и изказаха своята надежда, че справедливитъ искания на варненци ще бѣдатъ удовлетворени и Варна ще бѣде спасена.

Представителитъ на работницитъ апелираха къмъ столичнитъ журналисти да станатъ изразители на тѣхнитъ болки и искания предъ обществото и мѣродавнитъ фактори и чрезъ своитъ пера да опишатъ трагедията на Варна, която е много голѣма и тежка.

Отъ името на представителитъ на столичния печатъ взе думата колега Иванъ Волний и каза, че българскитъ журналисти, които винаги сж бранили интереситъ на българския народъ и сж имали при сѣрдце неговитъ болки и нужди, видѣха и чуха всичко, тѣ видѣха трагедията на бедствующата Варна, болката на варненци стана и тѣхна, и тѣ ще изпълнятъ своя дѣлъгъ.

Събранието, което бѣ много оживѣно продължи до 9 часа.

Ние върваме, че нашитъ столични колеги, които сами имаха случая да чуятъ и видятъ крайно бедственото положение на иначе красивата морска столица на България, ще изпълнятъ своя журналистически дѣлъгъ — защитятъ справедливата кауза на Варна

РУСЕНСКИЯТЪ общински театър въ обиколка

По покана на а поповския кметъ, Русенскиятъ общински театъръ ще гостува въ Попово, а следъ това ще посети и Шуменъ. Ще бѣдатъ представени пиеситъ „Бунтовка прѣлѣтъ (Бачо Киро) отъ Йорданъ Тодоровъ — Ветвиновъ; „Товарищъ“; „Мораль“; „Какъ казватъ хората“ отъ Браниславъ Нушичъ; „Хъшове“ и детската ориенталска приказка „Шивача принцъ“. Турнето ще трае атъ 1 до 7 априль.

Въ състава на трупата: Герасимова, Тагоровъ, Трандафиловъ, Тагорова, Кулева, Дюлгерова, Двачева, Л. Желѣзовъ и др.

ПАПАГАЛАТЪ

Воювахме въ Добруджа. Бѣхъ взводенъ командиръ въ ротата на единъ плещестъ, едѣръ капитанъ. Войницитъ обичаха своя ротенъ командиръ. Това четѣхъ по очитъ имъ, които сѣкашъ говорѣха:

— Готови сме на всичко!

Капитанътъ най-добре долавяше това и още повече се грижеше за тѣхъ. Той и азъ бѣхме единственитъ офицери въ ротата — останалитъ взводове се командоваха отъ подофицери.

Въ едно стражение раниха ротния командиръ и той трѣбваше да се оттегли на лѣчение. Командуването на ротата пое азъ. Това бѣше за менъ неочаквано: още въ първитъ дни на моего пристигане азъ получихъ ротата.

Ротата ни бѣше прехвърлена въ Ромъния.

Тая година есенята бѣше рано настѣпила. Широки пѣтища, които кръстосаха равнината, нѣмѣха обезлюдени.

Осѣмнахме една сутринъ предъ ново стражение. Ротата

трѣбваше да превземе едно село, въ чиято крайнина се бѣше окопалъ противникътъ. Колчемъ си спомня тоя бой, въ мисълта ми особено ярко изпѣква единъ споменъ отъ превземането на селото.

Атакувахме го. Ромънитъ остѣпиха. Селото бѣше въ наши рѣце. Но позачето отъ населението бѣше зигинало. Разположихъ охраната и трѣгнахъ сѣ двама войника и единъ подофицеръ да дирятъ квартири за преспиване.

Запѣтихме се къмъ една близка къща. Влѣзохме. Никой не ни посрещна. Навсѣкжде бѣше глухо. Подофицерътъ потропа на една отъ вратитъ. Чухме единъ своеобразенъ шумъ следъ който нѣкой се обади на ромънски езикъ:

— Кжде е господарътъ?

— Чуваши ли? — каза на подофицера единъ отъ войницитъ. — Питатъ: „Кжде е господа-

рътъ?“

— Господаръ ли? — викна тросното подофицерътъ. — Ни какъвъ господаръ! Тукъ само ние сме господари! Ние — българитъ. Отааряйте!

Приблжихъ се до вратата и започна да удря сѣ юмрукъ по нея.

— Кжде е господарътъ? — повтори гласътъ отвътре.

Подофицерътъ пакъ заудря по вратата, но никой не отговори. Тогава той се приближи до мене:

— Не искатъ да отговорятъ господинъ подпоручикъ. Да разбиемъ ли вратата?

— Потропайте още веднажъ и, ако не отворятъ, влѣзте насилно.

Но и тоя пѣтъ се чу познатиятъ гласъ. И само това — никой не отвори. Тогава момчетата насилно вратата, разбиха я и всички сѣ вмъкнахме въ стаята.

Вжтре, за наше голѣмо очуд-

ване, нѣмаше никакъвъ човѣкъ на тавана, въ сѣдката на стаята, висѣше голѣма телена клетка. Отъ нея ни гледаха очуденитъ очи на единъ шаренъ папагалъ. Папагалътъ се изкачи на най-горната прѣчка и пакъ изкрещѣ:

— Кжде е господарътъ?

После, като разбра, че сме чужди хора, сви се въ клетката и повече не се обади.

Подофицерътъ откачи клетката и азъ повѣрихъ папагала на единъ отъ войницитъ.

— Вземи го, Трайчо... Виждатъ тамъ... Грижи се ти занего... Храни го...

Днитъ се занизаха въ нови залисии. Бѣхъ почти забравилъ за папагала.

Следъ нѣколко дни настѣпихъ пакъ временно затишие. Сѣтихъ се за крилатия пленникъ и повикахъ войника.

— Донеси, Трайчо, папагала! — казахъ му.

Той ме загледа нлахо.

— Донеси папагала!

— Но, господинъ подпоручикъ...

— смѣнка той подъ носа си.

— Какво... да неби...

— Малко оглнавъ бѣше...

— Е?

— Побояхъ се да не умре...

Заклахъ го още тогава... Опекохъ го и го изяхохме сѣ ефрейтора.

— Какъ? Заклахъ си го?

Такава скѣпа птица, да я заколиши! викнахъ азъ.

— Та знаеши ли що за птица бѣше тоя папагалъ? Той знаеше да говори... като човѣкъ...

Ординарецътъ наведе главата си, поиздържа краищата на курката си и гузно отвърна:

— Ами.. господинъ подпоручикъ, като е знаелъ... тогава защо не ми е казалъ...

Г. Каравановъ

Печатница „НОВИНИ“

ВЪЗМОЖНА ЛИ Е БЛОКАДАТА ВЪ ЧЕРНО МОРЕ

Според френския печат влизането на съюзнически флот в Черно море не би означавало война срещу Русия. То не би означавало и нарушение на юридическия статут за черноморския басейн.

Париж 31. Напоследък френските вестници все по-често изказват предположението, че спокойствието на Черно море е недълготрайно и че рано или късно блокадата ще се разшири и вътре в него.

Р. Томази напомня във „Фигаро“, че германците извличат от Черно море сжичите изгоди, каквито извличат от Балтийско море. Съ други думи, тй безпрепятствено внасят руди, нефт и много други продукти. Съ тия обстоятелства се обяснява и нежеланието на Германия да разпростре театъра на военните действия и въ страните, чиито брегове се мият от водите на Черно море: въ противен случай, тя би се лишила от споменатия по-горе преимущество.

С. де Жизе доказва въ „Ордер“, че англо-френският флот може още сега да влѐзе въ Черно море: това съвсем не би било въ противоречие съ юридическия статут за черноморския басейн и съвсем не би означавала нито война срещу СССР, нито пък покана за война.

По отношение на съюзниците Турция се намира въ такова положение, въ каквото се намира Италия по отношение на Германия: тя е „невоюваща страна“, т. е. пазица благосжелателен неутрализит. Ако Англия и Франция, желайки да ликвидират съ германската търговия въ Черно море, биха се обърнали към Турция съ молба да позволи на тйхния флот да премине през Дарданелите. То удовлетворението на едно такова желание съвсем не би могло да се смѣта за незаконно.

Съюзниците ще намѣрятъ въ черно море отлични бази: Синоп, Самсун и Трапезунд. Отъ съветски нападения тй едва ли биха могли да се опасаватъ. Ако обаче съюзническият флот бжде нападател, то това ще означава война съ СССР, но по инициатива на Съветите, съ всичките произтичащи послѣдствия отъ това.

Освенъ това, силите на Съветския съюзъ сж незначителни, за да може Москва да се ре-

ши на морски операции. По такъв начинъ, заключава военниятъ кореспондентъ на вестника, нищо не прѣчи на съюзниците да влѣзатъ въ Черно море и

да започнатъ блокадата му. Смыслътъ на тая операция: единъ отъ пѣтищата, по които Германия се снабдява съ нефтъ ще бжде отрѣзанъ.

СЪЮЗНИЦИТЕ СЖ РЕШИЛИ ДА ВОЮВАТЪ

твърдо и решително съ Германия. Войсвената речъ на Чърчилъ. Къде и какъ

Париж 31. Речта на Чърчилъ, която се явява веднага следъ заседанието на Върховния воененъ съветъ на съюзниците се смѣта отъ тукашните политически сръди за много занимателна.

Тя говори за твърдото решение на съюзническите страни да поведатъ една решителна война срещу Германия.

„Повече отъ единъ милионъ германски войници сж струпани на границите на Люксембург, Холандия и Белгия, готови всѣки моментъ да погрозятъ тйхния неутрализит. Това положение на постоянна заплаха и страхъ не може повече да продължи“.

Тѣзи думи на първия лордъ на английското адмиралтейство ясно говорятъ за намѣрението на Англия и Франция

Очакватъ се решителни военни действия, които ще изправятъ двете страни една срещу друга. Въпросътъ, обаче, е къде и какъ?

Британскиятъ морски контролъ въ далечния изтокъ. Къде отива по-големата частъ отъ руския вносъ презъ Владивостокъ

Британските морски власти въ Далечния изтокъ продължаватъ да прѣчатъ на минаването на стоки, които презъ Владивостокъ се отправятъ за Германия.

Кореспондентътъ на „Дейли телеграфъ“, отъ Шанхай съобщава, че значителни количества тунстенъ, антимонъ, каучукъ и др. сж натоварени на американски, руски и японски кораби. Официално стоките сж предназначени за Русия. Британските власти, обаче заявяватъ, че по-големата частъ отъ тѣхъ се отправятъ за Германия презъ трансибирската жѣлзница. Транспортните разходи сж безкрайно големи, 2000 франка за тонъ. Но тъй като тѣзи различни продукти се доставятъ мжно, а германската оржжейна индустрия има жизнена нужда отъ тѣхъ, Германия нѣма да се откаже отъ доставката имъ чрезъ тѣзи скъпи сръдства.

Органитъ на общинската ветеринарна служба сж заловили лицата: Илиясъ Муратовъ, Арифовъ, Реджебъ Муратовъ, Арифовъ и Ахмедъ Мехмедовъ Ибрямовъ да колятъ контрабанда агнета и продаватъ месото имъ. Сжичи тѣ сж представени на полицейските власти за въдворяване на друго мѣстожителство, като смутители на общественитъ редъ и спокойствие.

Паради изселване - продаватъ се: пияно роял-кабинетъ, свършено запазено, трапезария, модерна, почти нова и салонна гарнитура. Справка ул. Левски № 1 II ет., лѣво.

ХРОНИКА

Съ този брой „Последни новини“ започва своята втора годишнина. Както до сега, така и за напредъ, нашиятъ вестникъ ще се стреми да дава на своите многобройни читатели бързи и пълни отъ всѣкаква преданостъ информация по вътрешното положение и международните събития.

Столичните журналисти вчера следъ обѣдъ посетиха Търговската камара, където главния секретаръ на Камарата г. Л. Вълкановъ и началниците на разните отѣделения при сжщата дадоха на гостите нѣкои данни, отъ които проличава тежкото положение на търговията, индустрията и занаятите въ Варна. Следъ това господа журналистите посетиха фабрика „Текстилъ“ Тукъ, тй бѣха посрѣщнати отъ собственика на фабриката г. Ас. Николовъ и директора на сжщата г. Дръновски, които съ свойствената си любезност и гостоприемност, разведоха гостите изъ фабриката, отъ уредбата и редътъ въ която столичните ни колеги останаха възхитени. На журналистите и придружаващите ги отъ Варна лица — представители на стопанските съсловия бѣ сервирана малка закуска.

Съ кметска заповѣдъ, по искане на заинтересованите, е наредено, вмѣсто въ сръда и петъкъ, да не се коли въ кланиците въ вторникъ и сжбота. Това нареждане, обаче, не се отнася до консумацията на месото, която е забранена въ сръда и петъкъ.

Утре въ 12:30 часа по обѣдъ г. Петъръ Зяпковъ ще говори на твърде интересната и на-временна тема: „Борба за чистъ и правилень български езикъ“. Сказката ще бжде изнесена предъ микрофона на Радио Варна.

Шърлей Темпълъ — Ето ме пакъ при васъ. Ще ви зарадвамъ и очаровамъ въ новия си филмъ „Ластовичка безъ гнѣздо“, който отъ утре ще се прожектира въ кино театъръ „Ранковъ“. Филмътъ е еднакво интересенъ и забавенъ, както за млади, така и за стари.

Най-добрия пролѣтенъ подарѣкъ!

Радостъ, веселие и незабвимо удоволствие ви носи малката Шърлей Темпълъ въ блѣстящата музикална и танцова прѣчиеръ

ЛАСТОВИЧКА БЕЗЪ ГНѢЗДО

Отъ утре въ кино Ранковъ

Единъ филмъ отъ ранга на голѣмите филмови шедеври — пълненъ съ разнообразие, непрекъснатъ хуморъ и надъ всичко безспирна музика, пѣсни, танци и плезда знаменити звезди.

Шърлей е небесно откровение. Тя играе съ чудно възхитено въ пълния блѣсъкъ на грандиозни танцови и степъ ревюта.

Деца и майки вижте вълшебната Шърлей въ кино „Ранковъ“.

ДЪРЖАВНИЯТЪ СЕКРЕТАРЪ

Криминаленъ романъ отъ Уилямъ Лейвисъ

Изъ дейността на тайната служба при Фоейнъ офисъ 19)

— Резия, трѣбва да говоря съ тебъ.

Момичето се загледа страховливо наоколо, като че ли се опасаваше да не би нѣкой да подслуша. Сетне високо и ясно отговори:

— Да татко, ида веднага. И извади веднага щепцелитъ.

Тя влѣзе въ кабинета на баща си, спрѣ се предъ бюрото и дълго гледа навънъ раззелѣненитъ се дървета, на пѣсчната алея подъ сѣнката на клонетъ, и сърдцето ѝ се свиваше отъ ужасъ и болка, като че ли цѣлиятъ този засмѣнъ пейзажъ, който толкова пжти бѣше съзерцавала през отворения прозорецъ, го гледа сега за последенъ пжтъ.

Защото мисъ Резия знаеше, кой е убиецътъ на Морисъ, Делакъ и Оуенъ.

— Какво искашъ бебчето

ми? Изглеждашъ тъй загрижена.

— Не се чувствамъ много добре днесъ. Но ти искаше да ми кажешъ нѣщо.

— Тая афера съ Скотландъ Ярдъ ми причинява неприятности Резия, каза съръ Бридшоу съ треперящъ гласъ. Не си ли чула нѣщо на телефона Просто всичко се свежда до съмнения. Бихъ желалъ да чуя нѣщо положително. Това съмнение, което ме кара да подозирамъ всички наоколо, ме нервира извънредно много. Не си ли чула нѣщо?

— Не, нищо не чухъ.

Погледитъ на момичето бѣха привлѣчени като отъ магнитъ отъ човѣка, който стоеше предъ бюрото, натоваренъ съ дипломатически документи. И двамата бѣха обладани отъ чувство на несигурност. Момичето търсѣше да

задржи въ ума образа на човѣка, който ѝ бѣше баща, но съ оная точност и ясност съ които гледаше на нѣщата въ минутата на смъртта, когато всичко ти изглежда прозрачно кристално, безъ да се крие нищо отъ неяснотата и сложността му.

То гледаше изпитото му блѣдо лице, тънкия и остъръ носъ и устата съ тънките устни. Не си спомняше да го е видѣла нѣкога да се смѣе. Сетне изгледа неговитъ мъжни погледи въ полузатворенитъ очи и набръчканото чело. И сжщо си спомни, че вследствие на тая бащинска суровост, нейния животъ течеше винаги нерадостно.

Отъ кабинета му тя излѣзе въ единадесетъ и двадесетъ и петъ.

Вървѣше съ наведена глава по дългия коридоръ, който

водѣше къмъ бюрото на съръ Томасъ Брюсъ. Спрѣ се предъ вратата. Момичето знаеше кой е убиецътъ на Морисъ, Делакъ и Оуенъ.

— Не чу ли нѣщо ново, Резия?

Гласътъ му звучеше грубо и остро.

— Струва ми се, че трѣбва да очакваме най-лошото. Копоитъ подушиха следитъ и не ще се оставятъ до като не хванатъ жертвата съ жбитъ си.

Брюсъ стана и се доближи до младото момиче.

— Резия, не искашъ ли да бѣгаме? Приготвихъ аеропланъ за всѣка евентуалностъ. Може да се вѣнчѣме въ Москва, Тунисъ, където искашъ ти.

Резия изгледа високия, суровъ и внушителенъ мъжъ, който се изправи предъ нея. Нейните сиви очи потъмнѣха. Въ стаята бѣше много тъмно за да се забележи дали изразяваха умраза, страхъ или

(Следва)

Сжщата сутринъ, въ работния кабинетъ, където мисъ Резия изпълняваше службата на телефонистка, се случи следната интересна сцена.

На часа единадесетъ тя бѣ повикана на апарата отъ съръ Томасъ.

— Резия, бихъ желалъ да ти говоря по единъ много важенъ и бързъ въпросъ, следъ половинъ часъ.

— Добре, ще дойда, отговори тя съ нейния гласъ на приятно „алто“.

На единадесетъ и петъ, послѣдва второ повикване отъ бюрото на мистеръ Хенслоу. Гласътъ му обикновено ясенъ и звученъ, звучеше сега задоволено и предпазливо:

— Резия, непременно трѣбва да говоря съ тебъ!

— Хенслоу, ще ти телефонирамъ кога разполагамъ съ свободно време за това, отговори момичето пакъ така предпазливо.

На единадесетъ и десетъ, за трети пжтъ забръмча телефонътъ, този пжтъ отъ кабинета на Бридшоу:

